

af udtrykkelige bestemmelser i lovgivningen, er det imidlertid antaget, at retsplejelovens bestemmelser kan anvendes analogt. Der kan bl.a. henvises til Højesterets kendelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen fra 2006, side 3094, og Vestre Landsrets kendelse gengivet i Ugeskrift For Retsvæsen fra 1988, side 203. Det indebærer, at en udenlandsk anmodning om iværksættelse af efterforskningsskridt i Danmark i form af ransagning, beslaglæggelse og edition vil kunne imødekommes, hvis det pågældende efterforskningsskridt ville kunne iværksættes ifølge de relevante bestemmelser i retsplejeloven i forbindelse med en tilsvarende national strafferetlig efterforskning. Reglerne i retsplejeloven om foretagelse af ransagning, beslaglæggelse og edition gennemgås derfor i oversigtsform nedenfor i pkt. 1.4.

Fuldbyrdelse af andre medlemsstaters afgørelser om bødestraf, konfiskation og beslaglæggelse er reguleret i lov nr. 1434 af 22. december 2004 om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union. Loven er beskrevet i det følgende afsnit 1.2. Med dette lovforslag foreslås loven udvidet til også at omfatte fuldbyrdelse af bevissikringskendelser og afgørelser om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning.

1.2. Lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union

Som anført ovenfor i afsnit I er der ved lov nr. 1434 af 22. december 2004 om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union indført særlige regler for retshjælp til andre medlemsstater for så vidt angår fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser om beslaglæggelse, konfiskation og bødestraf. Loven trådte i kraft den 1. januar 2005. Formålet med loven var at indføre de regler, som er nødvendige for Danmarks opfyldelse af Rådets rammeafgørelse om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale samt rammeafgørelser af henholdsvis den 24. februar 2005 og 6. oktober 2006 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestraffe og på afgørelser om konfiskation. Loven indeholder således allerede i dag en række særlige regler og procedurer for retshjælp til andre medlemsstater for så vidt angår fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser. Loven indebærer, at afgørelser om beslaglæggelse, bødestraf og konfiskation, der er truffet i andre medlemsstater, som udgangspunkt skal anerkendes i Danmark, uden at en dansk domstol skal foretage en prøvelse af grundlaget for den pågældende afgørelse. Afgørelserne skal gennemføres omgående på samme måde, som hvis der

havde været tale om en national afgørelse. Hvis en afgørelse vedrører en handling, som er omfattet af de i loven opregnede lister over visse lovovertrædelser (positiv-lister), kan fuldbyrdelsen ikke afslås under henvisning til, at handlingen ikke er strafbar i Danmark (dobbelts strafbarhed).

Loven er inddelt i separate afsnit om fuldbyrdelse af afgørelser om henholdsvis beslaglæggelse, bødestraf og konfiskation, som indeholder en række obligatoriske og fakultative afslagsgrunde. Fuldbyrdelse af en afgørelse om beslaglæggelse kan f.eks. afslås, hvis det umiddelbart fremgår, at en senere overførelse af bevismaterialet eller efterfølgende konfiskation af formuegodet vil være i strid med princippet om forbud mod dobbelt retsforfølgning (*ne bis in idem*). Tilsvarende gælder for afgørelser om bødestraf. Hvert afsnit indeholder derudover bestemmelser om bl.a. udsættelse, underretningspligt og den efterfølgende behandling af det beslaglagte eller konfiskerede.

Loven indeholder endvidere et fælles afsnit om kompetence og sagsbehandling. Det følger heraf, at kompetencen til at træffe afgørelse om fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser som udgangspunkt ligger hos domstolene. Når retten har truffet afgørelse om fuldbyrdelse, iværksættes beslaglæggelsen af politiet i overensstemmelse med de almindelige regler i retsplejeloven om fremgangsmåden. For så vidt angår afgørelser om fuldbyrdelse af bødestraf og konfiskation bestemmer loven, at afgørelserne træffes af Justitsministeriet med mulighed for en særlig let adgang til domstolsprøvelse.

1.3. Internationale aftaler om retshjælp

1.3.1. Udover de ovenfor refererede rammeafgørelser har Danmark tiltrådt en række konventioner. Danmark har således tiltrådt Europarådets konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager (retshjælpskonventionen), samt tillægsprotokol nr. 1 af 17. marts 1978 og tillægsprotokol nr. 2 af 8. november 2001. Retshjælpskonventionen er ratificeret af alle medlemsstaterne i Den Europæiske Union, der også (bortset fra Malta) har ratificeret tillægsprotokol nr. 1. Tillægsprotokol nr. 2 er på nuværende tidspunkt ratificeret af Bulgarien, Danmark, Estland, Letland, Litauen, Polen, Rumænien, Slovakiet og Tjekkiet (foruden af Albanien og Schweiz).

Det følger af retshjælpskonventionens artikel 1, at de kontraherende parter i overensstemmelse med konventionens bestemmelser forpligter sig til i videst muligt omfang at yde hinanden bistand med henblik på retsforfølgning af forbrydelser. Efter artikel 3 i konventionen skal fuldbyrdelsesstaten i overensstemmel-